

hjælpe paa Arbejdsløsheden og hjælpe til, at der kommer mere Byggeri i Gang.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag. Næste Møde holdes Mandag den 24. Oktober Kl. 12 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923.

Mødet hævet Kl. 3³⁰.

12te Møde.

Mandag den 24. Oktober Kl. 12.

Formanden: Ved Folketingsmand Stauning er modtaget en Henvendelse til Regering og Rigsdag fra de samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg angaaende det her i Tinget fremsatte Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Henvendelsen vil blive henvist til det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat angaaende det nævnte Lovforslag.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923.

Forhandlingen genoptoges.

Holger Andersen: Det slesvigske Partis Hovedorgan „Neue Tondernsche Zeitung“, der er Talerør for det ærede Medlem Hr. Schmidt, har for nogen Tid siden i en Artikel udtalt sin Beklagelse over, at den Programtale, som det ærede Medlem paa det slesvigske Partis Vegne forleden holdt i denne Sal, ikke har vakt den ventede Genlyd, hverken i dette Ting eller i Pressen.

Og Bladet mener, at Grunden hertil formentlig maa søges i den Omstændighed, at dette Niveau i den politiske Drøftelse har ligget for højt for det danske Folketing. At Orunden muligvis kunde findes i den Omstændighed, at Talen var holdt i ren abstrakt Almindelighed, synes Bladet ikke at kunne tænke sig. Det ærede Medlems Indlæg var jo rent teoretisk, akademisk Foredrag; der var ingen bestemte positive Anker over Skole- og Kirkeforholdene i de sønderjydske Landsdele, lige saa lidt som der fandtes bestemt formulerede Forslag, der kunde danne Grundlaget for en Drøftelse. Det var Klager, fremsat i al Almindelighed. Det er ikke første Gang, det ærede Medlem har valgt denne Form for Kritik. Den højtærede Undervisningsminister har tidligere her i Salen gentagne Gange anmodet det ærede Medlem om at fremkomme med positive Enkeltheder som Grundlag for sin Kritik. Men det ærede Medlem er stedse blevet ham Svar skyldig. Den Kendsgerning, at der fra det ærede Medlems Side saa godt som ingen positive Klager lød over det danske Styre i Sønderjylland i det første Aar efter Genforeningen, turde imidlertid være det bedste Bevis for, at der fra tysk Side ikke vil kunne rettes virkelig begrundede Bebrejdelser imod os i saa Henseende. Det var vel værd at lægge Mærke til, at det ærede Medlem ganske forbigik alle Krønikerne om en dansk Udvisningspolitik i Tavshed, skønt alle de tyske Blade Nord og Syd for Grænsen netop i Ugerne før Rigsdagens Sammentræden var fyldt med Angreb paa „Rytterpolitikken“. Jeg forstaar saa godt det ærede Medlems Tavshed. Det ærede Medlem har neppe følt sig tiltalt af en Gentagelse af den Diskussion, der fandt Sted her i Foraaret, da den højtærede Justitsminister saa grundigt optrevlede alle de fremsatte Paastande om en dansk Udvisningspolitik. Og jeg er heller ikke et Øjeblik i Tvivl om, at den højtærede Minister ogsaa igen i fuldeste Omfang vilde være i Stand til at gentage sin Dokumentation overfor formentlige nye Tilfælde. Det ærede Medlem gjorde derfor vel i at lade denne Materie hvile.

Det ærede Medlem indledede med nogle Beklagelser over, at Overgangen fra tysk til dansk Statshøjhed i de sønderjydske Landsdele ikke var foregaaet saa skaansomt og lempeligt, som man havde været berettiget til at vente. Det ærede Medlem anførte til Støtte for sin Paastand de tidligere preussiske eller tyske Statsembetsmænds Stilling, og han henviste til, at efter gældende Retspraksis overtager den